

45. møde

Fredag den 27. januar 2006 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om den palæstinensiske stat].

Af Villy Søvndal (SF) og Ole Sohn (SF).

(Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om suspension af Euro-Middelhavs-associeringsaftalen med Israel.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Fremsat 9/11 2005).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

(Statslig medfinansiering af investeringer i private fiskerihavne).

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 19/1 2006).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Fra medlemmer af Folketinget Morten Østergaard (RV) og Rune Lund (EL), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 30. januar 2006 atter kan give møde i Tinget.

Marianne Saxtofts og Jesper Kiels hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Per Clausen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nævn for privatfinansieret offentlig forskning.
(Beslutningsforslag nr. B 69).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvordan vil den danske regering bidrage til udviklingen af en økonomisk og socialt bæredygtig palæstinensisk stat?«

Af Villy Søvndal (SF) og Ole Sohn (SF).

(Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til mødet tirsdag den 31. januar 2006.

Begrundelse

Villy Søvndal (SF):

Da vi anmeldte denne forespørgsel, vidste ingen af os jo, at den ville blive behandlet i en så aktuell situation, som tilfældet er.

Onsdagens valg betegnede et jordskred, der fuldstændig har ændret det politiske billede i Mellemøsten. Det var en stor sejr til Hamas og et valg, der bestemt ikke efterlader lette svar på situationen. Det mest umulige svar, jeg har hørt indtil nu, har været svaret fra Dansk Folkeparti: Nu skal vi straffe vi palæstinenserne, fordi de stemte, som de gjorde. Jeg vil godt rose udenrigsministeren allerede her ved indledningen for at sige meget beslutsomt, at selvfølgelig skal de ikke straffes, fordi de har stemt, som de har gjort, selv om den støtte, som er nøglen til at komme videre i Palæstinaspørgsmålet, er blevet fjernet.

Man kan fundere meget over, hvorfor det endte, som det gjorde. Var det et protestvalg imod korruption og tilbagegang? Det var det formentlig. Var det et desperat råb fra det palæstinensiske folk i en stadig mere økonomisk og social umulig situation? Det var det givetvis. Eller var det et udtryk for protest mod omverdens svigt, hvor Israel har fjernet de politiske ledere, der kunne forhandle politiske løsninger hjem, og systematisk har svækket den palæsti-